

פרק 8 כל הבשר

משנה - דף קג:-קד.

סוגיא - דף קד: - נושא:

סקירה כללית

סיפא של משנתנו כר"ע (לשיטתו לגבי נדרים)
והרישא דלא כר"ע בהנחה (כפשוטו וכמוכח) שכוונת המשנה לאיסור דאורייתא

רקע-1

שיטת ר"ע: איסור בשר דגים וחגבים עם חלב
– הוא רק מדרבנן

רקע-2

מקרה

השולח שלוחו לקנות משהו מסויים (כגון ירק) ויש משהו דומה (כגון דלועים) וצריך השליח לשאול אותו האם הוא התכוון (גם) לזה

דין - מחלקת

- שיטת ר"ע: נחשב מינו לגבי נדרים (כגון אם נדר מירק זה כולל דלועים)

טעם

- הטעם: אחרת (אם דלועים בכלל אינם שייכים לירק) לא היה שואלו בכלל

רקע-3

אין גוזרים גזירה לגזירה

ראיה ממשנה

חלת חוץ לארץ (שאסורה לזר רק מדרבנן) נאכלת עם הזר בשלחן – ולא גזרינן שמא הזר יאכל ממנו

הראיה אינה מוכרחת

אולי כשיש חשש כן גוזרים גזירה לגזירה, וכאן אין חשש שיבא לאכול חלת ארץ ישראל (דאורייתא) כי מדובר בחו"ל שאין שם חלת א"י (ואולי אם הביא חלת חוץ לארץ לא"י, שם כן נגזור).

משנתנו-סיפא

(דיוק: הנודר מן "הבשר"

אסור בחיה ועוף

כמאן משנתנו-בסיפא

כר"ע הסובר (כנ"ל ברקע-2) שבמשהו דומה שצריך השליח לבדוק עם משלחו, נחשב אותו מין

משנתנו-רישא

כל הבשר (כולל חיה ועוף) אסור לבשל בחלב

כמאן משנתנו-ברישא

2 אפשרויות:

① דלא כר"ע - בהנחה שהרישא אוסרת מדאורייתא (והרי כנ"ל ברקע-1 ר"ע סובר שהוא מדרבנן)

② גם לפי ר"ע - אם כוונת "אסור" ברישא (אף) לאיסור דרבנן

פירכא

פירכא על ② : בוודאי כוונת משנתנו (רק) לאיסור דאורייתא – אחרת בהמשך המשנה לא היתה אוסרת להעלות על השלחן (חיה ועוף עם גבינה) כי תהיה גזירה לגזירה – והרי כנ"ל ברקע-3 אין גוזרים גזירה לגזירה

הראיה אינה מוכרחת

אך כנ"ל ברקע-3 אינה ראיה מוכרחת שאין גוזרים גזירה לגזירה

סקירה כללית

פירוט למטה

רקע

איסור בשר בחלב הוא רק במבושל – ובכלי ראשון

משנתנו

אסור להעלות עם הגבינה על השלחן

טעם

גזירה שמא יביא להכניסם ביחד לאלפס שהוא כלי ראשון

משנה - דף קד:

סוגיא – דף קד: - נושא: למה "אמר רבי יוסו..." אינו מיותר

סקירה כללית

פירוט למטה

קושיא

למה תנן "א"ר יוסי..." – הרי זה בדיון מה שהתנא קמא אמר

תירוץ

המשנה מספרת שהת"ק היינו רבי יוסי.

וחשוב לומר כך כי כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם...